

Zvierací záchranári

Vyplašená myšiarka

Zuzana Pospíšilová
Ilustrácie Zuzana Šlánská

Skutočné príbehy z našej prírody

FRAGMENT

Zvierací záchranári

Vyplašená myšiarka

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Zuzana Pospíšilová
Vyplašená myšiarka – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

Vyplašená myšiarka

Zvierací záchranári

Vyplašená myšiarka

Napísala Zuzana Pospíšilová

Ilustrovala Zuzana Šlánská

FRAGMENT

Zuzana Pospíšilová: *Nové příběhy se šťastným koncem – Vyděšený kalous*

Text © Zuzana Pospíšilová, 2022

Illustrations © Zuzana Slánská, 2022

Cover photos © Dionisvera; Andris Tkacenko; Phant/Shutterstock.com

Translation © Katarína Lalíková, 2024

Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2024

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-4179-8

ISBN e-knihy 978-80-566-4190-3 (ePDF)

ISBN e-knihy 978-80-566-4191-0 (epub)

ISBN e-knihy 978-80-566-4192-7 (mobi)

*Pre pani Máriu, Vladislava s Katarínou
a ich malého chlapčeka Tasíka. A tiež pre všetkých
milovníkov a ochrancov prírody.*

Pre šťastie

Katarína a Vladislav sa vzali len nedávno, aj keď už dlhší čas bolo obom jasné, že jednoducho patria k sebe. Katka bola právnička a Vladislav, ktorého od detstva nevolali inak ako Slávko alebo Slávo, bol rehabilitačný lekár. Ten vie, ako má správne fungovať ľudská chrbtica a ako napraviť bolesti chrbta, ktoré dokážu potrapiť človeka bez ohľadu na vek. Obaja však mali spoločnú lásku k prírode. Po práci si vždy vyšli na prechádzku niekam medzi zeleň. Dýchali čerstvý vzduch,

obdivovali bežné aj vzácne rastliny a cestou si všímali všetko živé a zaujímavé.

„Pozri, tento strom má dutinu v tvare srdca,“ upozornila svojho muža Katka.

„Možno je to strom lásky,“ zažartoval Slávo.

„Tak ho objímme, možno nám zaistí lásku až do konca života,“ navrhla Katka.

Slávo sa najprv poobzeral, či sa na nich niekto nepozera, aby ich nepovažoval za bláznov. Keď zistil, že sú v lesoparku na kraji mesta úplne sami, pritisol sa k hrubému kmeňu a roztiahol ruky. Katka urobila to isté z druhej strany. Len čo sa ich ruky spojili, obaja pocítili jemné brnenie. To ich prinútilo usmiať sa.

„A je to tu,“ vyhlásila Katka.

„Čo?“ nechápal Slávo.

„Predsa láska,“ so smiechom povedala Katka.

Aj Slávo sa začal smiať, ale len preto, lebo na tričku jeho manželky práve pristál pozdrav od nejakého vtáka.

„Toto sa robí, ty nevychovanec?“ zvolala a zdvihla hlavu, aby zistila, ktorý vták to bol.

„To máš pre šťastie,“ zavtipkoval Slávo.

„Raz ma takto označkovol holub pred skúškou z anatómie. A ako jeden z mála som ju zvládol.“

Pretože Slávo bol džentlmen, vyzliekol si košeľu a ponúkol Katke, aby si ju obliekla namiesto zašpineného trička. On šiel domov len v tielku.

Keď prechádzali cestičkou okolo lúky, Slávovi napadlo natrhať kyticu lúčnych kvetov, aby svojej žene urobil radosť.

„Len jeden kvet,“ upozornila ho, keď si všimla, čo má v pláne. „Nech zostane aj pre včely a motýle. Tie potrebujú kvety viac ako ja,“ dodala na vysvetlenie.

Slávo jej podal margarétku a ona mu za ňu pekne poďakovala.

Hoci mali obaja hlavu v oblakoch, nezabudli sa pozeráť pod nohy. Katka si všimla štvorlístok,

ktorý si hcela odtrhnúť a neskôr vylisovať pre šťastie, ale nakoniec to nespravila. Zbadala totiž veľkého čierneho chrobáka.

„Jej, pozri sa naňho, chudáčika,“ súcitne povedala a ukázala na bystrušku obrátenú krovkami dole a nožičkami hore. Na prvý pohľad bolo jasné, že sa dostala do problémov. „Musíme mu pomôcť!“ okamžite dodala.

Katka sa bystrušky hcela dotknúť rukou, ale Slávo ju zastavil. „Počkaj! Keď sa bystruška cíti ohrozená, môže do okolia vystreknúť obsah svojich čriev. Ďalšiu košeľu pre teba už nemám!“ oznámil a rozhliadol sa okolo seba. V momente našiel paličku, ktorou bystrušku opatrne prevrátil. Chrobák musel byť poriadne vyčerpaný, napriek tomu sa ihneď rozbehol a o chvíľku zmizol vo vysokej tráve.

„Musím povedať, že až teraz mi došlo, že bystruška vie v prípade nebezpečenstva naozaj bystro utiecť,“ zasmiala sa Katka.

„Nikdy predtým mi to nenapadlo.“

„Aspoň v niečom som ti mohol byť užitočný,“ odvetil Slávo.

„Toto sa mi veľmi páči,“ vyhlásila Katka.

„Čo?“ nechápavo sa spýtal Slávo.

„Zachraňovať zvieratká.“

„Tak to si si zmýlila povolanie. Mala si byť radšej veterinárka než právnička,“ zasmial sa Slávo.

„No páči sa mi aj byť právničkou. A byť tvojou ženou sa mi páči ešte viac,“ dodala so širokým úsmevom. Na dôkaz svojich slov ho pobožkala.

Domov sa obaja vracali usmíati a spokojní, s rozžiarenými očami a dobrou náladou. Večer zaspávali s pocitom, že dnešný deň sa im naozaj vydaril.

Zachránené dáždovky

Dni ubiehali jeden za druhým a vďaka povinnostiam, ktoré bolo potrebné plniť, si boli podobné ako vajce vajcu. No popoludňajšie prechádzky nikdy nesmeli chýbať. Vynechali ich jedine vtedy, keď bolo naozaj veľmi zlé počasie. Katka aj Slávo pri nich čerpali energiu, ktorú potom vydávali v náročnej práci. Zakaždým sa im vonku podarilo vidieť niečo zaujímavé alebo dokonca pomôcť nejakému

zvieratú. Niekedy aj viacerým naraz. Ako práve dnes.

Bolo čerstvo po daždi a na chodníkoch aj cestičkách ležali obrovské kaluže – pamiatka na silný a vytrvalý lejak.

„Pozri sa na toho vrabca. On sa v tej kaluži asi vykúpal,“ upozornila manžela Katka.

Kým sa Slávo stihol otočiť, vrabec už bol dávno preč. Zato si všimol celú hromadu dážďoviek, ktoré sa zvíjali nielen v mokrom blate, ale aj vo vode.

„Vieš, že dážďovka sa môže vo vode udusiť? Dýcha totiž celým povrchom tela. Keď priveľa prší a zem je nasiaknutá vodou, radšej vylezie na povrch, aby sa neudusila,“ povedal.

„No tieto sú priamo v kaluži, chúďatá. Nemôžeme ich tam len tak nechať, veď sa utopia!“ Katka splasla rukami a hneď začala hľadať vetvičku, ktorou by mohla vyťahovať z vody dážďovky.